

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA

Nro. 70.

w Sobotę dnia 30. Sierpnia Roku 1800.

z Wrocławia d. 23. Sierp.

Dnia 15. przybył Najjaśniejszy Monarcha w towarzystwie Najjaśniejszej Królowej i Królewicza Henryka do Szląska w najlepszym zdrowiu. Wszędzie, gdzie tylko Królestwo Jchmość uszczęśliwili swoją przytomnością miejsca, ukazywała się najwyższa radość wiernego ludu przenikniętego głęboką miłością ku najwyższej Królewskiej parze. Ujęty najwyższymi królewskimi oświadczeniami łaski względem każdego, a szczególnie ową dobrocią, z którą królestwo Jchmość tu i owdzie przysposobione dla nich zabawy przyjmować raczyli, towarzyszył im ten lud wszędzie nocyulszem życzeniem i uprzymym błogoślawieństwem.

z Paryża d. 15. Sierpnia.

Generał Berthier wyjechał wczoraj do Madrytu w charakterze nadzwyczajnego posła.

Czynność nad Emigrantami podwoioną tu została. Prefekt policyi donosi publicznie całej Francji, iż fałszem jest, że Emigranci swoje dobra napewnot otrzymać mają. Przyrzeka okupicielom dobr narodowych wszelką obronę, i oświadcza, że ani rząd dobr narodowych powracającym tu Emigrantom nie odda, ani Francją domowi Burbonow nie przywróci.

Gdy onegdaj świeży korpus wojska do obozu pod Amiens przechodził, Minister wojenny Carnot miał przemowę do niego, i zawołał: „Obrońcy oyczyzny! pierwszy Konsul ułożył wielkie plany. Spodziewa się, iż wykonacie jego rozkazy z męstwem i przyłożycie się wszystkimi waszymi siłami do zabezpieczenia pokoju.”

Mon tor donosi urzędownie o podpisaniu zasadow pokoju między francuzką Rzpłtą i Déciem Algierskim.

Sieyès żyje teraz w spokoyności filozoficznej w domu wiejskim nąjętym w Ormesson, i nie wyjeżdża tylko w ten czas, kiedy jest przytomny czasem sessji senatu sraźniczego, albo kiedy odwiedza pierwsze Konsula. Ogłoszono tę okoliczność dla tego, aby okazać fałsz doniesień rozgłoszonych w kuryerze londyńskim przez Pana Montlossier, który twierdził, iż w postępach Sieyésa prawdziwa zaszła rewolucya, ponieważ się stroi jako młody elegant, i popisuie się na balach kontradansami. Także rozgłosił fałszywie, iż Murat Marmont i sama Pani Buonaparte wskazanymi zostali na wygnanie, że Cambaceres Minister Fouche spiknęli się przeciw pierwszemu Konsulowi, że pierwszy Konsul dnia 14. Lipca przywołać miał wszystkich Emigrantow. Gdy to wszystko nie nastąpiło, opisy-

wał Montlossier Konsula pierwszego, iak grzech i przepędzili 117 lat z więzku mał-
w zamku Tuilerien przed Jakubinami żeństwa.
drżał.

Tak nadzwyczajne panują tu upały i su-
sze, iż sam Monitor powiada, iż Paryżanie
żyją teraz pod pasem gorącym. (Zona Tor-
rida.)

Z Hiszpanii donoszą o okropnym feno-
menie, w treści następującej: „Był to gatu-
nek deszczu ognistego. Zdarzenie to było
okropnym. Wielki wydział ziemi, nad któ-
rym chmury wznosiły się, został spalony, na
którym teraz nie rośnie trawa, i było paść
się niechce. Ludziom wydawała się ta chmu-
ra iako ogromne straszidło mające ręce, no-
gi i długi ogon. W głowie miał paszczę,
z której ogromny wąż koloru białego
się aż na ziemię spuszczał się, rzucając ele-
ktryczne iskry. Ten fenomen trwał przez
25 minut. Pola, winice, drzewa i łąki zo-
stały zupełnie spalone. Ogień pożarł także
trzodę owiec z pasterczem. Nakoniec roze-
szła się chmura wszcz i w dół, a zamiast
wody padał piasek, kamienie krzemieniste.”

Do Tulonu zawinął znowu okręt ie-
den z Egiptu. Oboz pod Amiens składać
się będzie z 12,000 wojska. Jego przeznac-
zenie daje naszym politykom powód do roz-
maitych domysłów. Niektórzy mówią, iż
będzie korpusem rezerwowym w przypadku
wylądowania Anglików.

W tutejszych kościołach nakazano 9-
dniowe suplikacye na uproszenie deszczu.

Onegdaj przybył tu z Wiednia kuryer.
Także mówią o przybyciu kuryera papie-
skiego.

W Muzeum londyńskim umieszczono 2
nadzwyczajne portrety, pewnego wieśniaka
węgierkiego i jego żony, z których pier-
wszy żył 172 lat, a druga 164. Urodzili
się obydwaj w wiosce Bannacie w Wę-

z Bern d. 10. Sierp.

Większość senatu oparła się dzielnie no-
wey rewolucyi dnia 8. Sierpnia. Wczoraj
zgromadziła się w iedney tutejszey oberzy, i
domyślamy się, iż ogłosiła za nieprawą no-
wą zwierzchność i postanowiła przenieść się
do innego miasta. Część wielkiej rady złą-
czyła się z nią, wydawszy protestacyą prze-
ciw kommissyi wykonawczej, i przeciw de-
putowanym zostającym z nią w porozumie-
niu. Francuzki minister Reinhard odpo-
wiedział deputacyi wyłanej do niego przez
senat z prozbą o pomoc, iż nie uznaje ża-
dnej rady w Helwecyi.

z Włoch d. 6. Sierp.

W Piemontie maszeruje wszędzie wo-
jsko przeciw szerzącym się mordercom, a
generałowie Turreau i Serres udali się
z Turynu do prowincyow Alba i Asty dla
wprowadzenia tam rządu republikańskiego.
Między 6 zabojcami, których niedawno w
Turynie ścięto, znajdował się także syn
pewnego tutejszego kupca mającego handel
żelaza, za którego uwolnienie familia prożno
200,000 liwrow ofiarowała.

Austryacy uzbraiają mocno Wenecyą.
Armia generała Melas w przeciągu miesią-
ca iednego otrzymała 27,000 żołtków.

z Medyolanu d. 1. Sierpnia.

Pisma publiczne mówią, iż gdy Królo-
wa neapolitańska wylądowała w Liworno
i otrzymała depesze z Wiednia, zapytała
się najpierwey pułkownika oddającego jej
depesze, czyli Cesarz zrucił z urzędu gene-
rała Melas i innych generałów za podpi-
sanie zawieszenia broni.

Zdania nie zgadzają się ieszcze, iakie są

sentymta Oyca Ś. względem francuzkiej Rzpltey. Tyle tylko pewno iest, iż poseł hiszpański, Labrador, przy dworze papieckim, który codzień w Rzymie iest spodziwany, ma rozkaz, aby przelożył Papieżowi, iak bardzo potrzebne iest w ninieyszym czasie umiarkowanie i tolerancya, tudziesz, aby go profit oto imieniem dworu hiszpańskiego. Oyciec Ś. nie odrzuci zapewne rady dworu tak przychylnego stolicy Świętey.

z Medyolanu d. 4. Sierp.

Od dwocch dni nie mowią tu tylko o wojnie. Twierdzą, iż wyszedł rozkaz, aby opatrzone w żywność twierdze, które z ziemią zrownać miano, i przysposobiono wielką liczbę ładunkow. Generałowie i oficyerowie dostali rozkaz, aby się do swych udali korpusow.

z Rzymu d. 27. Lipca.

Wywieziono iuż tu ztąd wielką liczbę broni i sprzętow wojennych, należących do woyska neapolitańskiego. Armaty, które stały w zamku Ś. Anioła, poślano do Gaety. Korpus pontonierow wymaszerował iuż wczoray. Generałowie i oficyerowie neapolitańscy oddali Oycu Ś. wizytę pożegnania, i powrócą wkrótce z swymi woyskami do królestwa neapolitańskiego.

z Bolonii d. 29. Lipca.

Poczawszy od miasta tuteyszego aż do Pezaro stoi teraz 20,000 Francuzow i Cygalpinow dla strzeżenia linii demarkacyjney i wstrzymania ludu od nieprzyacielskich krokow, do którychby go niektórzy nieukontentowani przeciw Francuzom chętnie podburzyć chcieli. Wszystko spodziewać się każe, iż wkrótce do gwałtownego przyiść może wybuchu. Rozmaite dywizye pomaszerowały

tu ztąd do granic Romanii; także zapewniają, iż wiele korpusow ciągnie tu z Medyolanu. General Suchet przybył tu z Modeny, gdzie swoją główną ma kwaterę.

z Liworno d. 30. Lipca.

General Sommariwa przybył tu z Florencyją dla odprawienia rewii z woyskiem. Jeżeliby wojna znowu rozpoczęła się, przeto 12,000 neapolitanow i 20,000 ochotnikow toskańskich ma się złączyć z cesarską armią w Włoszech, która codzien odbiera posiłki.

z Frascati d. 23. Lipca.

Król Sardynski przybył do tuteyszego miasta z swoim małym dworem. Kancelarya zagranicznych intereffow zaayduie się ieszcze w ręku Hrabiego Chialamberto. Gabinet Frascati mieć będzie wkrótce swoje miejsce w dyplomacye europeyskiej, i gmina tuteysza, tak iuż sławna, stanie się ieszcze bardziej ciekawą z przyczyny ninieyszey nowey okoliczności. Cycero wylewał tu łzy nad utratą wolności rzymskiej. Karol Emmanuel przynosi tu pamiątkę swoiey potęgi monarchicznej. Konsul znalazł tu odpoczynek w filozofii, a Król starać się będzie chronić się tu z xieżmi i zakonikami. O iak ważne będą tu rozmowy! iak głębokie obrady! nasz wiek mieć będzie także swoje Tuskulanki.

Od brzegow Menu d. 2. Sierp.

Sprawa konwoiu duńskiego, który Anglicy aresztowali i do swych portow zaprowadzili iest przypadkowym zdarzeniem, które nas oświeci względem widokow koalicyi północnych potencyow morskich. Anglia wysyłając natychmiasł kuryera do Kopenhagi, zdaie się żałować tego przypadku, zwłaszcza gdy się przekonala, iż ten konwoy żadney nie miał chęci nieprzyacielskiej.

Ważną więc jest rzeczą, wiedzieć, czyli oświadczenie nieukontentowania Anglii żądającej tego przypadku, uwolnienie okrętów zabranych, i jaka nadgroda pieniężna, którąby Anglia ofiarowała, zdolne będą do uspokojenia dworu duńskiego. Ponieważ konwoj był niewinnym, i ponieważ kapitan duński wolał się raczej bić przeciw przewyższającej się, niż dopuścić wizytować swoje okręty, przeto postępek ten był mu zalecony jego instrukcjami, i zda się, iż rząd duński niepowinienby uspokoić się inaczey, tylko w ten czas, gdy Anglia oświadczy, iż szanować będzie w przyszłości każdy okręt kupiecki eskortowany przez zbroyną marynarkę duńską. Anglia uczyniż więc takowe oświadczenie, uznające za prawidło, iż bandera powinna być załoną towaru? idzie tedy oto, aby dowiedzieć się, czyli Anglia uczyni wspomniane oświadczenie, w którymby znajdowała się pierwsza zasada do ustanowienia prawa narodów nadmorskich, które dotychczas podlegało arbitralności mocniejszego.

Oprocz tego przekonywamy się z postępku kapitana duńskiego, iż dwór jego nie jest dalekim, iak rozumiano, od przychylenia się do propozycyow Rosji i Szwecyi, zmierzających do wstrzymania skutkow przewagi angielskiej na morzu.

z Augszburga d. 15. Sierp.

Listy z Wiednia moją jednogodnie, iż zawieszenie broni wypowiedziane będzie za kilka dni, ponieważ Buonaparte nie chce odstąpić nic z zawoiowanych kraiw, owszem żądał podobno więcej nad traktat podpisany w Campo-Formio. Te same listy dają wyraźnie, iż kommanda najwyższa powierzoną już została Arcy-Xiążęciu Karolowi znajdującemu się teraz w Wiedniu, i że ią już przyjął. Także pewną jest rzeczą, iż Fran-

cuzi przeprowadzają w nocy około miasta tu-teyszego armaty przez rzekę Lech do Bawaryi.

z Augszburga d. 15. Sierp.

Generał Moreau powrócił tu z Nymphenburga.

Pogłoski względem wojny i pokoju niezgadają się bardzo z sobą, chociaż prywatne listy z Wiednia twierdzą, iż Cesars przyjął w samey rzeczy propozycyę pokoju Konsula Buonaparte z niektórymi odmianami, i mniemają tu, iż austriacki oficer, który dnia 12. w towarzystwie oficjera francuzkiego przez miasto tuteysze do Paryża przejeżdżał wiezie z sobą zasady pokoju z przydanymi odmianami. Także piszą z Monachium, iż dnia 8. Sierpnia rząd austriacki posłał z Wiednia do Paryża swoje zasady pokoju, które są odpowiedzią na ultimatum francuzkie.

Dnia 16. Sierpnia.

Dziś rano wyjechał generał Moreau tuż do Strażburga. Generał Lecourbe wyjechał jeszcze dnia 11. z Kempten do Francyi. Oddalenie się tych generałow od armii francuzkiej przydaie pogłoskom pokoju jeszcze więcej podobieństwa.

z Ratzbony d. 30. Lipca.

Stanowiska, które Francuzi sobie obrali nad Menem w Frankoni, rozłożywszy się nad wszystkimi zakrętami tej rzeki, są takie, iż w przypadku odnowienia nieprzyjacielskich krokow, mogą w 24 godzin zabrać tył armii Elektora Mogunckiego, i otoczyć jedną część iey w Würtzburgu, a drugą w boru Spesart.

Równie sprzyia im ich położenie i w przypadku pokoju, bo iak to dzieło nie może się zakończyć bez sekularyzacyi, i iak nie małoby mogło kosztować Cesarza i Elektro-

row, gdyby sami wypędzali Xiążąt Biskupow z ich Biskupstw, tak Francuzi są zaraz w stanie opanowania całych Biskupstw Würtzburgskiego i Bambergkiego, mogą się nimi zupełnie rozrzucić, i uczynić je narzędziem pokoju.

Od brzegu Nekar d. 30. Lipca.

(z dziennika francuzkiego.)

Nigdy Rzesza niemiecka nieznajdowała się w stanie krytyczniejszym, jak teraz. Zawieszenie broni daie Francuzom sposobność rozszerzenia się po rozległości ziemi dwa razy większej od tej, w której się do tychczas wojska francuzkie zamykały. Wszystkie armie francuzkie znajdują się w kraju nieprzyjacielskim; ich utrzymywanie kosztuje niezmiernie summy. Francuzi dopominają się nawet tych kontrybucyow, które w roku 1796 nałożyli, przesyłają większą część pieniędzy do Francyi; to zaś powiększa naszą niespokojność, iż niemamy żadney pewności względem pokoju. Gdy Francuzi w roku 1797 zbliżali się do Wiednia, Pan Thugut powiedział na ow czas: „leżże Wieden Monarchią?” lecz, dziś możemy spodziewać się, iż znajdziemy w nim myśli skłonnejsze do pokoju, kiedy po tylu klęskach licznych podpisał dopiero traktat pokojowy z Anglią?”

z Austrii d. 7. Sierp.

Jutro poślana będzie odpowiedź naszego dworu z Wiednia do Paryża na ostatnie propozycje Konsula Buonaparte. Spodziewamy się po niej bardzo pomyslnego skutku. Zapewniają, iż względem zasadow pokoju dosyć się dobrze porozumiano. Arcy Xiążę Karol przybył z Pragi do Wiednia i bywa przytomnym podczas każdej tajney konferencyi rządowej, także Elektor Koloński bywa zwywany do rady.

z Wiednia d. 20. Sierp.

(z gazety nadworney.)

Szczęście oręża Francuzow w Włoszech wprowadziło znowu do tego kraju ducha politycznego odmian. Pisma Medyolańskie i inne Włoskie czynią wzmiankę o nowym planie rządu francuzkiego zmierzającym do ustanowienia w Włoszech Rzplitey cysalpińskiej, cyspadańskiej i piemonckiej, jest to wzmianka, do której także wszystkie z strony francuzkiej tym czasem przedsięwzięte urządzenia zdają się zmierzać.

Podług gazety Neapolitańskiej rozruchy w Palermie i Neapolu zaczęły powiększać się od przybycia Francuzow do wyższych Włoch. Chociaż wielka liczba źle myślących do Marsylii odeślaną została i powszechną amnestyą ogłoszono, musiano jednak między 13. i 17. Lipca aresztować znowu w Neapolu więcej 400 buntowników.

z Kopenhagi d. 19. Sierpnia.

Rząd nasz wysłał 2 regimenta do Helsingoer, i wydał rozkaz tutejszym grenadyrom i regimentowi Królewicza następcy, aby był gotow do marszu do Helsingoer. Także pracują czynnie około uzbroienia okrętow wojennych. Każdy regiment stojący tu garnizonem dostarczać musi 144 ludzi do robot okrętowych.

z Helsingoer d. 19. Sierpnia.

Angielski admirał Dixon stoi z swoją flotą pod Kullen, składającą się z 8 do 9 liniowych okrętow, na których mają znajdować się wojska lądowe. Wczoray przymaszerował tu regiment Seeland i 100 artylerzystow. Dwa regimenta miały pomaszerować do Friedrichsberg. W nocy z 17 na 18. przechodził tu kuryer moskiewski do Sztokolmu.

Dziś przymaszerował tu znowu regiment

Xiążenia Fryderyka. Już od trzech dni patrolują strzelcy nad brzegami morskimi. Wszystkie te przysposobienia zbrojne wzbudziły wielką ciekawość; lecz wszędzie słyszemy i widzimy opinią za rządem, oyczyną i prawami narodowymi.

z Helsingoer d. 19. Sierpnia.

Flota angielska z 25 okrętów liniowych i fregat z 10 transportowymi okrętami widziana była wczoraj wieczorem i dziś rano pod Anholt. Słychać, iż Anglia podała w Kopenhadze niektóre żądania, lecz te żadnego przyjęcia nieznalazły.

z Konstantynopola
d. 28. Lipca.

Okropna wiadomość o zamordowaniu w Egypcie francuzkiego generała Kleber potwierdziła się. Generał Menou obiał po nim komendę nad armią francuzką w Egypcie i pisał dnia 20. Czerwca z głównej kwatery w Kairze list do Sydneya Schmitt, treści następującej:

„Ponieważ okropne zabójstwo popełnione na osobie generała Klebera ogołociło armią francuzką z iey naczelnika, przeto obiałem po nim komendę. WacPana sprzymierzeńcy, Turcy, niemogąc pokonać Francuzow pod Malarich, użyli pugi na zemstę, którego tylko podli żywaią ludzie. Janiczar, który przed 42. dniami z Gazy wyjechał, wyślany został na dopełnienie tak okrutnej zbrodni. Francuzi łatwo dają wiarę, iż Muzułmani są przyczyną iey. O zbrodni tej uwiadomione będą wszystkie narody, gdyż wszystkie równy mają interess zemszczenia się za nią. Postępek WacPana, samego względem umowy zawartej w El-Arisch przepisuje mi to, co zachować powinienem. Żądałeś WacPan od swego dworu ratyfikacyi, a zatem i ja żądać muszę ra-

tyfikacyi Konsulow rządzących teraz francuzką Rzplta, do kaźdey umowy zawartej między armią, której jestem komendantem, Anglikami i iey sprzymierzeńcami. Jest to iedyny i prawny sposob negocyacyow.”

„Rownie iak WacPan brzydę się płomienniem wojny; rownie iak WacPan życze sobie widzieć koniec nędzy, którą wojna za sobą pociąga. Lecz nigdy niezboczę od tego, czego honor francuzkiej Rzplitey i iey armiiow wymaga. Jestem zupełnie przekonany, iż i WacPan ten sam masz sposob myślenia. Wierność i moralność powinny wpływać do traktatow. Francusczy republikanie nie znają owej chytrności wojenney, o której w pismach P. Mories mowa iest. Nie znają innego prawidła swego postępku, iak męstwo w boiu, wspaniałość po zwycięstwie, a wierność przy traktatach. Sto pięćdziesiąt Anglikow mamy w naszej niewoli. Gdybym był poszedł za uczuciem republikańskiej wspaniałości, byłbym ich odeśłał, ponieważ bez oręża w rękę dostali się w niewolę na brzegach egipskich, i iestem przekonany, że konsulowie byliby to pochwalili. Lecz WacPana sprzymierzeńcy zatrzymali szefa brygady Baudet, adiutanta generała naczelnika Kleber, chociaż iego osoba u naydzikszych narodow świętą bydz powinna, albowiem był wyślany iako deputowany. Przymuszony więc zostałem wbrew moiej woli do prawa odwetu przeciw ziomkom WacPana, którzy w tym momencie odzyskają wolność, iak tylko obywatel Baudet do Daniety przybędzie. Tam zamieniony bydz ma za Baszę Mustafę i innych tureckich kommissarzow.”

„Jeżeli WacPan, iak niewątpię, masz wpływ u swoich sprzymierzeńcow, przeto sprawa ta prędko się zakończy; ich honor powinien WacPana interessować, także interes-

sue iawnie 150 WaćPana ziomkow. Po wtarzam, iż z ukontentowaniem pragnąłbym widzieć zakończoną wojnę, która tak dawno czyni świat cały niespokojnym. Narody francuzki i angielski są powołane, aby się wzajemnie szanowały, nie zaś żeby ieden drugiego zniszczył. Ale gdy z sobą traktują, powinno to nastąpić pod takowemi warunkami, któreby dla obydwóch z równym były honorem i powiększały ich pomyślność."

(podp.)

Menou.

Generał Menou podpisał się w swoich listach: „Abdulah Bey” to imię przyjął już dawno, ponieważ przeszedł do mahometañskiej religii. Przed rewolucją był Markisem. Na listego odpowiedział Sidney Schmidt, iż żałuje bardzo nieszczęśliwego zdarzenia z generałem Kleber: także wielki Wezyr zapewnia uroczyście, iż nie miał do niego najmniejszego wpływu.

Powiadają rozmaicie o okolicznościach zamordowania Klebera, który miał być w tym momencie pugiuałem przebity, gdy mu ianiczar suplikę podawał. Według innych doniesień zemsta prywatna nakłoniła go do tego uczynku, po którym natychmiast rozfiakany został. Niektórzy mają podeyrzenie nawet na generała Menou, który dawno z Kleberem nie żył wzgodzie i zawsze sprzeciwiał się opuszczeniu Egiptu. Zresztą zamordowanie Klebera jest bardzo nieprzyjemnym Pórcie, ponieważ negocyacye, które Kleber odnowił i Egipt zupełnie opuścić zamysłał, zostały natychmiast przerwane przez generała Menou, który gorliwym jest republikanem, i oświadczył, iż oczekiwać musi wprzód od rządu francuzkiego dokładniejszych zleceń do zupełney negocyacyi. A zatem odnowienie wojny w Egiptie nie podpada żadney wątpliwości, do której dzieją się przysposobienia z podwoy-

ną czynnością. Wielki Wezyr miał otrzymać 45,000 posiłkow, a na flocie wielkiego admirała znajduie się znaczny korpus Albańczykow przeznaczonych do wylądowania w Egipcie, lecz także i generał Menou stara się z swojej strony powiększyć swoją armią przez rekrutow kraioowych.

Rozmaite Wiadomości.

Oyciec S. donioł dworowi Wiedeńskiemu o chęciach rządu francuzkiego zmierzających do załatwienia wszelkich niezgod między stolicą apostołką i francuzkim duchowieństwem. — W Neapolu spodziewają się ieszcze 9000 Moskalow. — W Inszpruku, gdzie jest teraz główna kwatery Xiążęcia Reufs, i wielki znajduie się oboz, niezmierna panuie drogość. Więcey 60,000 milicyi tyrolskiej musi się tam codzień ćwiczyć w mustrze. — Rachuią, iż od czasu zawieszenia broni generał Moreau rozpiął już więcey 35 milionow liwrow kontrybucyi. — Arcy-Xiąże Antoni przeznaczony jest na gubernatora obydwóch Galicyow. Jego stolica ma być w Krakowie. — W Petersburgu umarła dnia 8. Sierpnia corka wielkiego Xiążęcia Alexandra, Marya, w drugim roku wieku swego; w Monachium umarł dnia 11. minister bawarski Hompesch, a w Królewcu dnia 15. królewkopruski generał, Erdmann, w 75 roku wieku swego.

Do sprzedania. Na żądanie konsyliarza kryminalnego Beyera, iako kuratora processu likwidacyi sukcesyi po Urodz. Boguławie Boianowskim, przez tuteyszą krolewską Południowo-Pruską Regencyą należąca niegdys do sukcesorow Urodz. Boianowskiego, a przez konsyliarza wojennego i ekonomicznego Brudzewskiego, przez wigcey daność nabyta więs szlachecka Przytocznia cum atti-

menis, z wsiami Zychlińsk, Bembonice i Zorga w dystrykcie Poznańskim, a w powiecie Międzyrzeskim leżąca, i która razem podług spisanej w roku 1797 sądowej taksy po 5 od sta, w summie 143092 tal. 9 dobr. groszy, otaksowaną została powtorney subhastacyi podlega. Przeto zapożyczają się niniejszym piśmie, ci wszyscy, którzy wieść tę podług tey własności posiadac zdolni, i zapłacić ją są w stanie, aby na przypadających na dzień 30. Sierpnia, 1. Dezembra cur. i 4. Marca 1801 przed mianowanym do tego deputatem naszym regencyjnym konsyliarzem Szwarcem terminach licitacyi, i ktorzych 3ci i ostatni zawitym jest, na tuteyszey Regencyi stawili się, co każdy z nich ma dać wolę, podali, a ten, który na ostatnim terminie, iako więcey dający znajdzie się, spodziewać się ma, że przyderzenie tey wsi cum attinentiis, jeżeli insze prawne iakie okoliczności czego innego wymagać nie będą, natychmiast nastąpi, a na inne iakie po tsm terminie zasze wyższe ofiary, żadnego niebędzie się miało względu. Nakoniec mający ochotę kupna dowiedzieć się mogą o warunkach, pod ktoremi przyderzenie wojenne i ekonomicznemu konsyliarzowi Brudzewskiemu nastąpiło, z przyłączonego do patentu subhastationis, w kopii widymowanej adjudicatorum dnia 27. Lipca 1799, i z ktorzych to pierwszych jeden exemplarz na naszey tuteyszey Regencyi, drugi w Regencyi Wroclawskiej, a trzeci u magistratu w Frankfurcie nad Odrą przybity jest, także mogą się mający ochotę kupna przyzrzeć w taksie w registraturze tuteyszey Regencyi każdego dnia. Wszystkim zaś interessantom, ktorzy w osobitym stawieniu się na terminie licitacyi przeszkodę mają, i ktorzy tu nie mają znajomości, proponują się Justyc rath Meitzer, konsyliarze kryminalni Gebhard, Kuntzel, i najwyższy konsyliarz akcyzy Rothe, z ktorzych do jednego udać się i isgo plenipotencyą opatrzyć mogą. Dan w Poznaniu dnia 7. Kwietnia roku 1800.

Do sprzedania. Na zlecenie tuteyszey Kreis Justyc Kommissy: mają być grunta JP. Assessora Woynarowskiego, to jest: mieszkalne domostwo

z wsią w rynku sub Nro 18 leżące, wraz z stajnią, podwórzem i ogrodem w taxie 415 talerow z przychynu długow przez subhastacyą w terminach dnia 28. Lipca, 1. Septembra i 6. Octobra, publicznie sprzedane. Życzący sobie tych gruntow nabydź, mogą się w tych terminach na naszey sądowej izbie rano o 8. godzinie meldować i zapewnieni być, że najwięcey ofiarującemu za natychmiast wyliczoną w gotowiznie zapłatę te grunta przybite będą. Oraz wzywają się wszyscy, ktorzy bydź mogą realni pretendenci, swe pretensye do tych gruntow naydalej w ostatnim peremptorycznym terminie przed nami okazać i one weryfikować, inaczey ciż sami swemi pretensyami od tych gruntow odstrychnieni będą i wieczne milczenie im nakazane będzie. W Pyzdrach dnia 14. Czerwca roku 1800.

Justyc Burmistrz i sąd.

Avertissement. Tych wszystkich, na ktorzych dobrach summy do tuteyszego ubogiego funduszu należące się znajdują, od ktorzych mntey iak po 5 od sta prowizyi się płaci wzywamy, ażeby od takowych od 1. Czerwca r. b. albo po 5 od sta płacili, albo w przeciągu sześć miesięcy od dnia tego sumę na powrot liczyl. W Poznaniu dnia 25. Lipca roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss. Połud.

Ostrzeżenie. Gdy blankiet moją ręką podpisany na rzecz niegdy Antoniego Gliszczynskiego w roku 1773 dnia 5. Lipca tu w Poznaniu dany, inaczey iak umowa była zapisany, w księgach Grodu Poznańskiego nieprawnie oblatowany, i już zaspokojony, teraz dopiero wiadomości moiey dochodzi, przeto winien jestem ostrzedz publiczność, aby wspomniony blankiet od nikogo nabywany nie był, gdyż dług ten w tym blankiecie zapisany 4000 zł. polsk. jest żaden, i właściciel lub nabywca tegoż rewersu żadnym prawem długu pomienionego odemnie nie uzyska. Działo się w Krzeslichach dnia 29. Sierpnia roku 1800.

Białobłocki.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.